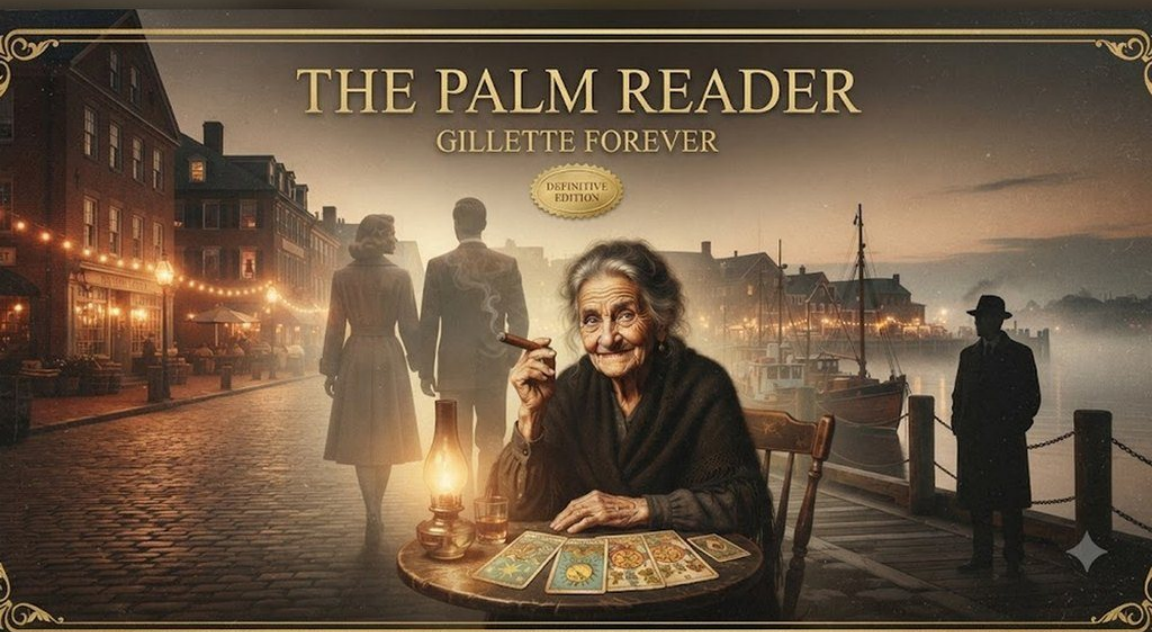

THE PALM READER

GILLETTE FOREVER

DEFINITIVE
EDITION

CHIROMANTIS WALL STREET — CONTINUATIO

GILLETTE FROM WALL STREET · 10

Occursus cum chiromante Lusitana nonaginta duorum annorum in urbe Boston, paucis ante diebus, mihi admirationem et gratam memoriam in silentio meo reliquerat, una cum risu qui nulla verba dicebat sed semper idem cogitabat: et nunc quid accidet quod non iam praeviderim?

Disciplina esoterica, intra Pythagoram eiusque geometriam, fundamentum culturae meae per triginta tres annos proximos fuerat. Magiam, albam aut nigram, numquam vere conveneram — ea ironice usus eram, ad nobiles fines, tantum in horoscopis et signis zodiaci legendis. Nihil constabat cotidie mane columellas in diariis legere, et earum utilitatem ad unam rem tantum dirigebam: ad mulieres pulchras et impossibiles capiendas, mulieres quae se viros non exspectare dicebant, sed semper unum prorsus mei similem quaerebant.

Illo vespere ad deversorium redii, in Vico Duodecimo — quamquam non vera erat inscriptio urbana, sed ego tantum, numerum insularum a caupona usque ad locum ubi dormiebam numerans, ne errarem.

Cena eadem erat ac semper, per annos — numquam linguae meae cum locusta marina apud MAIN reliquisset, illa quae Anglice loquebantur, cum mea Afrikaans loquerentur nec semper intellegi possent, mixtura linguarum tribuum Africanarum et Batavae. De vino nihil dubii erat: unum poculum ad singulas cenas, semper, rubrum, Italicum — palatum nihil aliud poscebat. Sed cum

crumena modum statuebat, nihil aliud restabat nisi ei renunciare et ad aquam e fistula transire.

Cubiculum meum pulchrum erat, plenum commodis quae clausa manebant — piscina, campus ad ludum golf, sudatorium, conclave frictionibus destinatum, duae mulieres flavae et duae nigrae et una rufa, hortus hibernus, omnia in unam tabulam pictam contracta quae ad introitum pendebat sicut aenigma.

Et deinde lectulus ille singularis, ubi se vertenti elateres clamabant, sella rubra foraminibus plena, mensula — omnia in pretio comprehensa, paucis dollariis in singulas noctes, ante ingressum soluta.

Balneum erat pars praestantissima — primum verum balneum in historia quod clamore praenotatur. Satis erat clamare: vacuumne est? Si nemo intra decem secunda responderet, tuum erat — unus locus in androne viginti cubiculis serviens, utrique sexui communis, ne qua inaequalitas fieret.

Erat hora 22.34. Fessus eram, iam dormiturus, cum ianuam pulsari audivi. Putavi aliquem cubiculum errasse nec surrexi. Deinde alter pulsus venit, et horologio erat hora 2.46 — tempore nihilominus procedente, nemine id animadvertente.

Surrexi ut ianuam aperirem nec quemquam inveni. Cum ad lectum me reverterem, aliquis in sella mea rubra sedebat. Frega, inquit, tandem te inveni.

Imago eius confusa erat, non humana, quasi reperiussus. Conatus sum intellegere num dolus aliquis intra hologramma esset. Nihil inveni quod id confirmaret.

Nihil prodest quaerere, aut conari intellegere quis sim — laborem tibi parcam. Ego sum umbra quam apud chiromantem convenisti,

et veni ut finem voluminis 15 fabulae Gillette discam. Vicissim duo arcana tibi dabo pro tuo GILLETTENARRATIVE.

Si hanc historiam cuiquam narravissem, statim me in Valetudinarium Bostoniense inclusissent. Itaque cavi ne umquam ulli animae eam narrarem.

Pars extrema libri 15 haec est:

Duae mulieres Cubanae, mater et filia, iuvenes et pulchrae, utraque — diversis temporibus, diversis modis — spatium sibi servaverat ut mecum sola esset, ut loqueretur, et utraque inde perturbata exierat. Ambae idem volebant: mihi nubere.

Anulum nuptialem numquam gessi, propter vitium digitorum congenitum, ante matrimonium meum anno 1993 testimonio comprobatum — et uxor mea hunc quoque defectum meum acceperat. Quodam mane Cubam reliqui. Primum volatum in Italiam sine praenotatione cepi — quisquis ea loca novit difficultatem fingere potest, sed numquam quomodo id effecerim — mulieribus, singulis, summa fide dicens me mox rediturum esse, me eas in matrimonium ducturum esse.

Numquam factum est.

Putabam eas aliquando mei promissorumque meorum oblituras esse. Immo vero non: Aifá religionis Africanae Orulae conducere statuerunt, ut malum invocaret et mihi exsecrationem mortis imponeret — eam quae sine ulla pecuniae restitutione venit.

Et efficax erat. In curationem intensivam raptim delatus sum, vestibulum mortis, postquam haemoglobinum infra quinque centesimas inventum est, umor in pulmonibus, difficultas spirandi — et relatio mihi triginta sex horas vitae dabat, ad summum.

Etiam societas funebris advenit et loculum iuxta lectum deposuit. Omnia spectabam. Nullae mihi vires supererant ad spiritum emittendum. Ne tum quidem mihi in mentem venit scribere.

Omnia parata videbantur. Omnia secundum ritum magiae nigrae procedebant, cum, post triginta tres horas, e lecto surrexi, omnes tubulos evelli, et e valetudinarii parte in vestibus nocturnis exii ut domum irem.

Quinque chiliometra pedibus ambulavi, tintinnabulum pulsavi, et uxor mea animo defecit. Ei dixi ut pasta e fagioli coqueret: esuriebam. Viginti minutis post Carabinarii tintinnabulum pulsaverunt, a valetudinario admoniti.

Mortuum quaerebant, et cum eis dixissem me esse, testiculos suos prehenderunt et abierunt.

Tempus venit hospiti meo dicendi hanc partem finis esse, meque eum rogare ut abiret, hora considerata. Subrisit: nonne cupis scire quid tibi narrare habeam?

Negavi — quia curiositas res muliebris est. Mulieres eam gerunt ut alias mulieres vincant. Et mater mea unam rem semper mihi dixerat: vir mane in mente mulieris.

Ferdinando